

Dosarul nr. 3ra-575/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: G. Ciobanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

Î N C H E I E R E

10 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Chirilov Serghei împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului și obligarea achitării indemnizației pentru creșterea copilului,

împotriva deciziei din 19 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărârea din 17 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 15 decembrie 2018, Chirilov Serghei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului și obligarea achitării indemnizației pentru creșterea copilului.

În motivarea acțiunii a indicat că din anul 2006 până în prezent activează în cadrul Poliției.

A relatat că prin ordinul din 6 februarie 2015 a Inspectoratului General al Poliției al MAI nr. 73 ef., i-a fost acordat concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, pentru perioada 6 februarie 2015 - 17 noiembrie 2017.

Cu referire la prevederile art. 37 alin. (4) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012 și art. 40 alin. (7) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, a remarcat că nu i-a fost achitată indemnizația lunară corespunzătoare.

În acest context, a explicat că s-a adresat cu o cerere prealabilă către Inspectoratul General al Poliției al MAI prin care a solicitat achitarea indemnizației în baza acordării concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani.

Ca urmare, prin răspunsul Inspectoratului General al Poliției al MAI nr. 34/5-C-126/18 din 14 noiembrie 2018, a fost informat că pentru achitarea indemnizației solicitate trebuia să depună o cerere suplimentară în termenul de 12 luni, iar din lipsa unei astfel de cereri dezideratul său a fost respins.

A obiectat că refuzul este neîntemeiat și ilegal, fiind pasibil de casare.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 49 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, art. 14-17, 25 alin. (1) lit. b), 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 124 alin. (2) din Codul muncii, art. 2 din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489-din 8 iulie 1999, art. 6, 7, 18 din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004, art. 40 alin. (6), (7) și (8) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, art. 6 § 1 din CEDO, art. 166, 167 Cod de procedură civilă.

A solicitat admiterea acțiunii, recunoașterea ilegală a refuzului Inspectoratului General al Poliției al MAI nr. 34/5-C-126/18 din 14 noiembrie 2018, obligarea Inspectoratului General al Poliției al MAI să-i achite reclamantului Chirilov Serghei indemnizația pentru concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului xxxxx pentru perioada 6 februarie 2015 - 17 noiembrie 2017, în mărime de 30% din venitul mediu lunar realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, venit din care au fost calculate contribuții individuale de asigurări sociale.

Prin hotărârea din 17 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani acțiunea a fost admisă, fiind recunoscut ilegal refuzul Inspectoratului General al Poliției al MAI cu nr. 34/5-C-126/18 din 14 noiembrie 2018 și s-a obligat Inspectoratul General al Poliției al MAI să achite lui Chirilov Serghei indemnizația pentru concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului xxxxx, pentru perioada 6 februarie 2015 – 17 noiembrie 2017, în mărime de 30% din venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii nașterii copilului, venit din care au fost calculate și achitate contribuții individuale de asigurări sociale.

La 19 decembrie 2019, Inspectoratul General al Poliției al MAI a declarat apel împotriva hotărârii din 17 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 19 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI și menținută hotărârea din 17 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat prevederile art. 124 alin. (1) și alin. (2) din Codul muncii, art. 1 din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 8 iulie 1999, art. 5 alin. (1) lit. f), 16, 18 alin. (1) și (6) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004, pct. 21 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calculare și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă și altor prestații de asigurări sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 108 din 3 februarie 2005, art. 2 din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, art. 40 alin. (6)-(8) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, care reglementează aspecte ce țin

de concediul de maternitate și concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului, indemnizație pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, concediile funcționarilor publici cu statut special și modul de acordare a acestora.

Cu referire la numele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța de apel a reținut că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia că angajații Inspectoratului General al Poliției al MAI sunt asigurați în sistemul public obligatoriu prin efectul legii, și astfel având calitatea de angajator, are obligația de a achita reclamantului indemnizația pentru îngrijirea copilului minor până la vârsta de 3 ani.

Prin urmare, instanța de apel, a găsit justificată soluția instanței de fond de a recunoaște ca fiind ilegal refuzul Inspectoratului General al Poliției al MAI cu nr. 34/5-C-126/18 din 14 noiembrie 2018 și obligarea Inspectoratului General al Poliției al MAI să achite lui Chirilov Serghei indemnizația pentru concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului xxxxx, pentru perioada 6 februarie 2015 – 17 noiembrie 2017, în mărime de 30% din venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii nașterii copilului, venit din care au fost calculate și achitate contribuții individuale de asigurări sociale.

La 28 februarie 2020, Inspectoratul General al Poliției al MAI a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 19 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

La 5 mai 2020, Inspectoratul General al Poliției al MAI a depus recurs motivat împotriva deciziei din 19 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate, fiind emise cu încălcarea normelor de drept material și sunt pasibile de casare, invocând prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) lit. c), d) Cod de procedură civilă.

A declarat că Chirilov Serghei nu a anexat toate actele necesare pentru stabilirea indemnizației solicitate potrivit Ordinului Inspectoratului General al Poliției al MAI nr. 76 din 27 aprilie 2015.

Or, cu referire la prevederile art. 27 alin. (1) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004, a specificat că indemnizația de asigurări sociale poate fi solicitată, în bază de acte justificative, în termen de 12 luni calculat de la data îndeplinirii condițiilor de stabilire a acestei indemnizații.

Totodată, a mai menționat că indemnizația pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani solicitată după 12 luni de la data nașterii copilului se stabilește retroactiv, dar nu mai mult decât pentru 12 luni premergătoare datei solicitării, dacă solicitarea a avut loc până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani, cu anexarea actelor confirmative prevăzute de pct. 9 din Hotărârea Guvernului cu privire la indemnizațiile adresate familiilor cu copii nr. 1478 din 15 noiembrie 2002.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În condițiile art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu prevederile art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 19 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contencios administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Examinând temeiurile recursului depus de Inspectoratul General al Poliției al MAI, în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronată, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Inspectoratul General al Poliției al MAI, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Inspectoratul General al Poliției al MAI.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) Cod administrativ, art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas